Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 575/2007/EY,**

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

(EUVL L 144, 6.6.2007, s. 45)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 258/2013/EU, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013	L 82	1	22.3.2013

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 575/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista liitännäistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla olisi pyrittävä sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan.

(3) Tehokkaalla yhteisön palauttamispolitiikalla täydennetään laillista maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevaa uskottavaa politiikkaa; lisäksi se on keskeinen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Jäsenvaltiot ovat varanneet merkittävästi varoja paluuohjelmien ja pakkoon perustuvaan kotiinpaluuseen liittyvien toimien toteuttamiseen. Yhteisön varoista asianmukaisesti tuetuilla Euroopan unionin yhteisillä tämän alan toimilla voitaisiin tukea jäsenvaltioita, korostaa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamisen tarpeellisuutta ja lisätä yhteisvastuuta jäsenvaltioiden välillä.

([1]) EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15.
([2]) EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2007.

▼B

(4) Neuvosto hyväksyi 28 päivänä helmikuuta 2002 laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuntaa Euroopan unionissa koskevan kattavan toimintasuunnitelman ([1]), jossa korostetaan, että takaisinotto- ja palauttamispolitiikka on olennainen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Toimintasuunnitelman mukaan yhteisön palauttamispolitiikan olisi perustuttava kahteen tekijään eli yhteisiin periaatteisiin ja yhteisiin toimiin, joiden lisäksi olisi parannettava jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä.

(5) Neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymässä palauttamista koskevassa toimintaohjelmassa, joka perustuu laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden palauttamispolitiikkaa yhteisössä koskevaan 14 päivänä lokakuuta 2002 annettuun komission tiedonantoon, käsitellään palauttamismenettelyjen hallinnointiin jäsenvaltioissa liittyvää koko toimintaketjua mukaan luettuina kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoinen ja pakkoon perustuva paluu sekä valmistelujen ja seurannan kaltaiset palauttamisen keskeiset vaiheet.

(6) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tutkimaan kaikkia tekijöitä, jotka liittyvät yhteisön erilliseen palauttamisvälineeseen, jotta voidaan tukea erityisesti palauttamista koskevaan toimintaohjelmaan sisältyviä painopisteitä.

(7) Neuvoston 2 päivänä marraskuuta 2004 antamissa päätelmissä yhteisen takaisinottopolitiikan onnistuneen kehittämisen painopisteistä korostetaan, että yhteisön takaisinottosopimusten avulla edistetään merkittävästi muuttoliikkeen yhteisen hallinnan tehokkuutta ja niillä on suuri merkitys laittoman maahanmuuton torjunnassa. Ne ovat tärkeä osatekijä Euroopan unionin ja laittomien maahanmuuttajien alkuperämaiden, aiempien asuinmaiden tai kauttakulkumaiden välisessä vuoropuhelussa ja yhteistyössä.

(8) Vuosia 2005 ja 2006 koskevat valmistelutoimet aloitettiin sen jälkeen, kun neuvosto pyysi 8 päivänä kesäkuuta 2004 annetuissa päätelmissä budjettivallan käyttäjää tekemään valmistelutoimet mahdollisiksi ja kehotti komissiota ottamaan huomioon neuvoston näkemyksen yhdennettyjen palauttamissuunnitelmien laatimisesta tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

(9) Brysselissä 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti ”Haagin ohjelmassa” aloittamaan Euroopan paluurahaston, jäljempänä ’rahasto’, valmisteluvaiheen ja perustamaan rahaston vuoteen 2007 mennessä valmisteluvaiheen arvioinnin perusteella.

(10) Neuvosto tutki marraskuussa 2004 puheenjohtajavaltion laatimaa kertomusta analyysista, joka oli tehty tiettyihin maihin palauttamisessa sovelletuista parhaista käytänteistä. Kertomuksen mukaan mahdollisia toimintatapoja on monia, ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän käytännön yhteistyötä palautusmenettelyissä. Kertomuksen mukaan palauttamispolitiikassa ja yleisessä politiikassa voitaisiin soveltaa yhdenmukaisempaa lähestymistapaa sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Kertomuksessa käsiteltiin myös jäsenvaltioittain parhaita käytänteitä, jotka liittyvät kolmansien

([1]) EYVL C 142, 14.6.2002, s. 23.

▼B

maiden kansalaisten vapaaehtoiseen tai pakkoon perustuvaan paluuseen alkuperä- tai kauttakulkumaahan; näitä ovat muun muassa pysyvään paluuseen johtavat vapaaehtoiset paluuohjelmat, paluuseen liittyvät neuvontapalvelut sekä yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestäminen muun muassa tilauslentoja käyttäen.

(11) Yhteisön käyttöön on annettava väline, jolla tuetaan ja kannustetaan jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnoinnin kaikkia osa-alueita; välineen on perustuttava yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmään ja sillä on tuettava palauttamismenettelyjä koskevaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien yhteisten palauttamisnormien tasapuolista ja tehokasta täytäntöönpanoa.

(12) Tästä päätöksestä ei ole tarkoitus myöntää rahoitusta vuonna 2007, jotta palauttamiseen liittyvien valmistelutoimien tulokset (vuosina 2005 ja 2006) voidaan ottaa huomioon komission laadittua kertomuksen valmistelutoimien arvioinnista.

(13) Yhteisiä normeja ovat erityisesti kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/40/EY ([1]), sen antamisen jälkeen kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun direktiivin 2001/40/EY soveltamisesta aiheutuvan taloudellisen epätasapainon korvaamista koskevista perusteista ja käytännön järjestelyistä 23 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/191/EY ([2]) sekä yhteisten lentojen järjestämisestä henkilökohtaisen maastapoistamispäätöksen saaneiden kolmansien maiden kansalaisten poistamiseksi kahden tai useamman jäsenvaltion alueelta 29 päivänä huhtikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/573/EY ([3]).

(14) Tämä koskee myös tulevia yhteisön välineitä, kuten yhteiset normit ja menettelyt, joita sovelletaan jäsenvaltioissa palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia; näillä välineillä pyritään luomaan tasapuoliset olosuhteet Euroopan unionissa sovellettaville palauttamismenettelyille, ja niissä määritetään palauttamisen edellytykset ja jäsenvaltioiden liikkumavara niiden toteuttaessa palauttamistoimia.

(15) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rahastosta tuetuissa toimissa noudatetaan tapauksen mukaan perusoikeuksista johdettuja velvoitteita, jotka on esitetty erityisesti Euroopan yleissopimuksessa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus), Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä Geneven pakolaissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, ja muissa asiaa koskevissa kansainvälisissä välineissä, kuten vuonna 1989 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa lapsen oikeuksista.

(16) Koska joukkokarkotukset on kielletty Euroopan ihmisoikeussopimuksen neljännen lisäpöytäkirjan nojalla, ainoastaan henkilökohtaisten maastapoistamispäätösten kohteena olevat henkilöt olisi palautettava tämän päätöksen nojalla rahoituskelpoisten yhteisten palautusoperaatioiden kautta.

([1]) EYVL L 149, 2.6.2001, s. 34.
([2]) EUVL L 60, 27.2.2004, s. 55.
([3]) EUVL L 261, 6.8.2004, s. 28.

▼B

(17) Rahaston soveltamisala ja tarkoitus huomioon ottaen siitä ei pitäisi missään tapauksessa tukea toimia, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevia henkilöiden säilöönottoalueita tai -keskuksia.

(18) Kuten neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymässä palauttamista koskevassa toimintaohjelmassa todettiin ja Euroopan unionin muissa tämän alan välineissä, kuten erityisesti neuvoston 2 päivänä marraskuuta 2005 antamissa päätelmissä vapaaehtoisesta paluusta on jatkuvasti toistettu, vapaaehtoinen paluu on paluuta koskevan tasapainoisen, tehokkaan ja kestävän lähestymistavan tärkeä osa.

(19) Haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistilanne tulisi ottaa huomioon tukikelpoisissa toimissa, jotka toteutetaan palauttamisen yhdennetyn hallinnoinnin puitteissa.

(20) Palauttamisen hallinnoinnin parantamiseksi kansallisella tasolla rahaston soveltamisalan tulisi myös kattaa toimet, jotka liittyvät sellaisten henkilöiden vapaaehtoiseen paluuseen, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan alueelta, kuten turvapaikanhakijat, joiden hakemukseen ei ole toistaiseksi annettu kielteistä päätöstä, tai henkilöt, jotka ovat kansainvälisen suojelun kohteena kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ([1]) mukaisesti, tai henkilöt, jotka ovat väliaikaisen suojelun kohteena vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY ([2]) mukaisesti.

(21) Tällä päätöksellä olisi pyrittävä ensisijaisesti edistämään yhdenmukaista palauttamismenettelyjen hallinnointia kansallisella tasolla. Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan palauttamistoimet osana yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia, joissa analysoidaan tilannetta jäsenvaltioissa suhteessa toimien kohderyhmiin, asetetaan toimille tavoitteita ja laaditaan Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) ja Kansainvälisen siirtolaisjärjestön (IOM) kaltaisten sidosryhmien kanssa palauttamisjärjestelmiä, joissa keskitytään tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen johtaviin toimenpiteisiin. Yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia olisi tarvittaessa arvioitava ja mukautettava säännöllisesti.

(22) Henkilöiden ja erityisesti sellaisten henkilöiden, joilla ei ole velvoitetta poistua alueelta, vapaaehtoista paluuta olisi edistettävä säätämällä heitä koskevista kannustimista, esimerkiksi soveltamalla paluun tehostetun tukemisen kaltaista erityiskohtelua. Vapaaehtoinen paluu on kaikkien osapuolten etujen mukaista, koska se antaa palaajille mahdollisuuden ihmisarvoiseen paluuseen ja vähentää jäsenvaltion viranomaisille aiheutuvia kustannuksia. Jäsenvaltioita olisi kannustettava tukemaan vapaaehtoista paluuta.

([1]) EUVL L 304, 30.9.2004. s. 12.
([2]) EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

▼B

(23) Käytännössä kuitenkin vapaaehtoinen paluu ja pakkoon perustuva paluu ovat sidoksissa toisiinsa ja niillä on toisiaan vahvistava vaikutus, ja jäsenvaltioita olisi kannustettava ottamaan huomioon näiden kahden menettelytavan toisiaan täydentävä vaikutus palauttamismenettelyjen hallinnoinnissa. Pakkoon perustuvia palauttamisia on väistämättä toteutettava, jotta Euroopan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan sekä jäsenvaltioiden maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmien eheys voidaan turvata. Olisi oltava mahdollisuus soveltaa pakkoon perustuvaa palauttamista, jotta voidaan säilyttää järjestelmän perusta ja noudattaa oikeusvaltioperiaatetta, joka on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomisen perusedellytys. Tällä päätöksellä olisi sen vuoksi tuettava jäsenvaltioiden toimia, joilla helpotetaan pakkoon perustuvaa palauttamista.

(24) Lisäksi suurimmat jäsenvaltioissa koetut palauttamiseen liittyvät ongelmat koskevat usein pakkoon perustuvaa paluuta. Keskeinen ongelma on palautettavan henkilön henkilöllisyyteen liittyvä epävarmuus ja/tai matkustusasiakirjojen puuttuminen. Tällaisten ongelmien voittamiseksi jäsenvaltioita olisi kannustettava kehittämään yhteistyötä kolmansien maiden konsuliviranomaisten kanssa ja parantamaan samanaikaisesti tähän liittyvää keskinäistä tietojen vaihtoaan ja operatiivista yhteistyötään.

(25) Tällä päätöksellä on myös välttämätöntä tukea niissä jäsenvaltioissa, jotka katsovat sen olevan tarpeellista, palautettavien henkilöiden hyväksi näiden alkuperämaassa toteutettavia erityistoimia, joilla ensinnäkin varmistetaan onnistunut paluu lähtökaupunkiin tai -alueelle ja toiseksi edistetään pysyvää asettautumista kyseiseen yhteiskuntaan. Näihin toimenpiteisiin ei pitäisi sisältyä suoraa tukea kolmansille maille, ja toimenpiteille olisi voitava myöntää rahoitusta ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat jatkoa toimenpiteille, jotka on aloitettu ja pääosin toteutettu jäsenvaltioiden alueella osana yhdenmukaista palauttamissuunnitelmaa.

(26) Tämän lisäksi kyseisten toimenpiteiden olisi oltava synergiassa ulkoista apua koskevilla yhteisön välineillä tuettavien toimien kanssa, joista mainittakoon erityisesti turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskeva aihekohtainen ohjelma.

(27) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2007/EY ([1]), Euroopan ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY ([2]) sekä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa tehty neuvoston päätös 2007/.../EY ([3]) ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.
([2]) Katso tämän virallisen lehden sivu 22.
([3]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

▼B

oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.

(28) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ([1]) mukaisesti perustetun Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston, jäljempänä 'virasto', tehtävä on muun muassa avustaa tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteisten palauttamistoimien organisoinnissa ja määrittää parhaita käytänteitä, jotka liittyvät matkustusasiakirjojen hankintaan ja jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maastapoistamiseen. Viraston tulisi varmistaa, että jäsenvaltioiden välisten palauttamistoimien koordinoinnin edellytykset täyttyvät, mutta sen olisi jätettävä yhteisten palauttamistoimien täytäntöönpano ja organisointi toimivaltaisille kansallisille elimille. Viraston olisi voitava käyttää varoja, joita myönnetään tässä päätöksessä tarkoitettujen yhteisön toimien perusteella.

(29) Rahastosta myönnettävä tuki olisi tehokkaampaa ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi strategiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, jonka kukin jäsenvaltio toteuttaa käyden vuoropuhelua komission kanssa.

(30) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava komission antamien strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotinen ohjelma, jossa otetaan huomioon kyseisen valtion erityinen tilanne ja tarpeet ja määritetään kehittämisstrategia, jota olisi käytettävä viitekehyksenä vuosittaisissa ohjelmissa lueteltujen toimien täytäntöönpanoa valmisteltaessa.

(31) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([2]), jäljempänä 'varainhoitoasetus', 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä edellytykset, joiden mukaisesti komissio voi täyttää Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevat velvollisuutensa, ja selkeästi määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Nämä tehtävät toteuttamalla komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

(32) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen.

(33) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon

([1]) EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.
([2]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

▼B

laadukkuuden varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(34) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuun rahaston tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijassa jäsenvaltioille.

(35) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että asianmukaiset järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(36) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.

(37) Tällä rahastolla tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi muodollisesti vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaankuuluvien tietojen laatu.

(38) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeen seurantaan.

(39) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomainen, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.

(40) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen edistäminen yhteisten normien ja yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin periaatteen mukaisesti, vaan se voidaan toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

▼B

(42) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(43) Koska tämän päätöksen toimenpide, joka liittyy strategisten suuntaviivojen hyväksymiseen, on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä päätöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää hallintomenettelyä noudattaen. Tehokkuussyistä olisi strategisia suuntaviivoja hyväksyttäessä lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja.

(44) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(45) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on 6 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

(46) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on 27 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

(47) Perustamissopimuksen 67 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/927/EY ([2]) säädettiin, että perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan kattamilla aloilla,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi Euroopan paluurahasto, jäljempänä ’rahasto’, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamisen

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).
([2]) EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45.

▼B

tueksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuuperiaatteen soveltamiseksi ja osana johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 573/2007/EY, päätös N:o 574/2007/EY sekä päätös 2007/.../EY.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleinen tavoite

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnointia kaikilta osin soveltamalla yhdenmukaista hallinnointia ja säätämällä jäsenvaltioiden toimesta toteutettavia yhteisiä toimia tai kansallisia toimia, joilla pyritään yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen yhteisvastuun periaatteen nojalla, näitä aloja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja perusoikeuksia kunnioittaen.

2. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Rahasto edistää seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:

a) jäsenvaltioissa sovellettavan yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän käyttöönotto sekä sen organisoinnin ja täytäntöönpanon kehittäminen;

b) jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostaminen yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän ja sen täytäntöönpanon puitteissa;

c) yhteisten palauttamisnormien tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen edistäminen alan yleisen kehityksen mukaisesti.

2. Yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointiin on sisällyttävä erityisesti yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien kehittäminen ja niiden täytäntöönpano jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimesta siten, että:

a) suunnitelmat perustuvat kattavaan tilannearvioon, joka on tehty jäsenvaltiossa toimien kohderyhmästä tai erityisestä palauttamista koskevasta aihepiiristä ja suunniteltuihin toimiin liittyvistä haasteista (esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkiminen ja muut paluuta koskevat käytännön ongelmat) ottaen tapausten määrä tarvittaessa huomioon. Kattava arvio on laadittava yhteistyössä kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten ja kumppanien kanssa;

b) suunnitelmilla pyritään toteuttamaan kattavia toimia, jotka tukevat kolmansien maiden kansalaisten — erityisesti niiden, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä — vapaaehtoista paluuta, ja tarvittaessa toteutetaan kyseisten henkilöiden pakkoon perustuvia palauttamistoimia humanitaarisia periaatteita noudattaen ja ihmisarvoa kunnioittaen;

▼B

c) suunnitelmiin sisältyy aikataulu ja tarvittaessa säännöllinen arviointijärjestelmä, jonka perusteella voidaan mukauttaa suunnittelua ja arvioida suunnitelman käytännön vaikutuksia; ja

d) suunnitelmiin sisältyy jäsenvaltioiden harkinnan mukaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan tarvittaessa toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä hallinnon eri tasoilla.

3. Yhdenmukaisissa palauttamissuunnitelmissa on keskityttävä sekä vapaaehtoisen että pakkoon perustuvan paluun osalta erityisesti tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen tähtääviin toimiin kuten tehokkaaseen paluuta edeltävään tiedottamiseen, matkustusjärjestelyihin ja kauttakulkuun kohdemaassa. Vapaaehtoista paluuta voidaan tukea mahdollisuuksien mukaan antamalla vapaaehtoisesti palaaville henkilöille asiaan liittyvää apua.

Jäsenvaltiot voivat harkintansa mukaan tukea myös vastaanottoa ja uudelleenkotoutumista.

4 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

a) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten välisen tehokkaan, vakaan ja jatkuvan operatiivisen yhteistyön luominen tai kehittäminen, kun tavoitteena on hankkia matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamiset;

b) palauttamiseen liittyvien tiedottamistapojen edistäminen turvapaikka- ja maahanmuuttomenettelyjen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja kolmansien maiden kansalaisten henkilökohtaista kannustamista vapaaehtoiseen paluuseen koskevien keinojen edistäminen;

c) kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoisen paluun edistäminen erityisesti saattajan kanssa toteutettavien vapaaehtoisten paluuohjelmien kautta, kun tavoitteena on varmistaa paluun tosiasiallisuus ja pysyvyys;

d) eri tasoilla toimivien kansallisten, alue-, paikallis-, kaupunki- ja muiden viranomaisten välisten yhteistyötapojen kehittäminen, jonka avulla viranomaiset voivat nopeasti saada tietoja paluukokemuksista ja -käytännöistä muualla ja yhdistää voimavaransa aina, kun se on mahdollista;

e) kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, pakkoon perustuvan paluun yksinkertaistaminen ja täytäntöönpano, kun tavoitteena on lisätä maahanmuuttopolitiikan uskottavuutta ja luotettavuutta ja lyhentää pakkoon perustuvaa maastapoistamista odottavien henkilöiden säilöönottoaikaa.

2. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

a) yhteistyö, joka liittyy alkuperämaata, aiempaa asuinmaata tai kauttakulkuvaltiota koskevien tietojen keräämiseen ja niiden antamiseen mahdollisesti palautettaville henkilöille;

▼B

b) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten välisten tehokkaiden, vakaiden ja pitkäaikaisten operatiivisten suhteiden kehittämiseen tähtäävä yhteistyö, jonka tavoitteena on parantaa konsuliviranomaisista saatavaa apua hankittaessa matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamiset;

c) yhteisten yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien laatiminen ja niiden täytäntöönpano mukaan luettuina yhteiset vapaaehtoiset paluuohjelmat, jotka koskevat tiettyjä alkuperämaita sekä aiempia asuintai kauttakulkuvaltioita;

d) tutkimukset, jotka tehdään palauttamista koskevan jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista sekä kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien organisaatioiden roolista;

e) tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto sekä tuki- ja neuvontapalvelut palautettaessa erityisen haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia henkilöitä;

f) parhaita käytänteitä koskevien seminaarien järjestäminen tiettyjä kolmansia maita ja/tai alueita käsitteleville henkilöille;

g) yhteiset toimenpiteet, joilla mahdollistetaan takaisinotettujen henkilöiden vastaanotto alkuperämaissa sekä aiemmissa asuin- tai kauttakulkuvaltioissa;

h) yhteinen toimien suunnittelu sen varmistamiseksi, että henkilöt voivat palata pysyvästi alkuperämaahansa tai aiempaan asuinvaltioonsa.

3. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyviin toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

a) toimivaltaisten viranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat viivytyksettä tehdä nopeita ja laadukkaita palauttamispäätöksiä;

b) toimivaltaisten hallintoviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat panna maastapoistamispäätökset täytäntöön viivytyksettä, ihmisarvoa kunnioittaen ja kyseisiä toimia koskevia eurooppalaisia turvallisuusnormeja noudattaen;

c) oikeusviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne voivat aiempaa nopeammin käsitellä palauttamispäätökset, joihin on haettu muutosta;

d) palauttamistoimien oikeudellisia ja käytännön näkökohtia koskevien seminaarien ja yhteisen koulutuksen järjestäminen toimivaltaisten kansallisten, alue-, paikallis-, kaupunki- ja muiden toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstölle;

e) toimivaltaisten hallintoviranomaisten valmiuksien lisääminen, jotta ne pystyvät panemaan tehokkaasti täytäntöön yhteisiin palauttamistoimiin ja vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät yhteiset järjestelyt mukaan luettuina suositukset, operatiiviset normit ja parhaat käytänteet, jotka virasto on määritellyt palauttamismenettelyjen alalla.

4. Erityisesti 1, 2 ja 3 kohdassa mainituilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista maahanmuutto- ja palauttamispolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

▼B

5 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet jäsenvaltioissa

Tuettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

1) kaikissa palauttamistapauksissa: kolmansien maiden kansalaisten yleinen tiedottaminen palauttamiseen liittyvistä asioista, henkilökohtainen neuvonta vapaaehtoiseen paluuseen liittyvistä mahdollisuuksista, kääntämiskustannukset, välttämättömien matkustusasiakirjojen hankkiminen, ennen paluuta tarvittavien lääkärintarkastusten kustannukset, palautettavien henkilöiden ja saattajien (mukaan lukien lääkintähenkilökunta ja tulkit) matka- ja ateriakustannukset, saattajien (mukaan lukien lääkintähenkilökunta ja tulkit) majoituskulut, kuljettamisesta jäsenvaltiossa ja jäsenvaltiosta lopulliseen määränpäähän kohdemaassa aiheutuvat kustannukset sekä yhteistyö alkuperämaiden sekä aiempien asuin- tai kauttakulkuvaltioiden viranomaisten kanssa;

2) kaikissa palauttamistapauksissa: erityistuki haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten alaikäisille, ilman huoltajaa oleville alaikäisille, vammaisille, vanhuksille, raskaana oleville naisille, yksinhuoltajille, joilla on alaikäisiä lapsia, ja kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psykologisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi joutuneille henkilöille;

3) lisäksi kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, pakkoon perustuvan palauttamisen yhteydessä kustannukset, jotka aiheutuvat yhteisissä palauttamistoimissa palaajien ja palauttamiseen osallistuvasta jäsenvaltiosta tulevien saattajien matkoista, aterioista ja väliaikaisesta majoituksesta palauttamisen järjestävässä jäsenvaltiossa ennen lähtöä;

4) lisäksi niiden vapaaehtoisesti palaavien kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, palautettavien henkilöiden tukeminen paluun valmistelussa sekä ennen paluuta aiheutuvat välttämättömät kustannukset;

5) lisäksi, niiden vapaaehtoisesti palaavien kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, sekä muissa tapauksissa jäsenvaltioiden harkinnan mukaan, rajoitettu rahallinen avustus, jolla voidaan kattaa paluun jälkeiset alkuvaiheen kustannukset, palaajan henkilökohtaisen omaisuuden kuljetuskustannukset, kustannukset asianmukaisesta väliaikaismajoituksesta vastaanottokeskuksessa tai tarvittaessa hotellissa kohdemaassa paluun jälkeisinä päivinä, koulutus- ja työllistymistuki sekä tarvittaessa rajoitettu määrä tukea taloudellisen toiminnan käynnistämiseen;

6) toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstön koulutus, kyseisten henkilöiden tilapäiset siirrot toiseen jäsenvaltioon, jotta voidaan varmistaa palauttamista koskevien yhteisten normien tehokas ja yhdenmukainen soveltaminen ja palautettavien kohteluun vaikuttavien kansainvälisten sopimusten mukaisten velvoitteiden noudattaminen sekä tehostaa yhteistyötä; virkamatkat, joiden aikana arvioidaan palauttamiskäytänteiden tuloksia kolmansissa maissa;

7) kun kyseessä on operatiivinen yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa tavoitteena hankkia matkustusasiakirjoja ja varmistaa nopea maastapoistamismenettely, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisesta ja heidän matkustusasiakirjojensa todentamisesta vastaavien viranomaisten henkilöstön matka- ja majoituskustannukset jäsenvaltioissa;

▼B

8) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, uudelleenkotoutumisen yhteydessä rahakannustimet ja muut lyhyen aikavälin toimenpiteet, joilla aloitetaan palaajan uudelleenkotoutumisprosessi ja edistetään sitä koulutus- ja työllistymistuella; taloudellisen toiminnan käynnistämiseen myönnettävä tuki sekä paluun jälkeiset tuki- ja neuvontapalvelut;

9) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, uudelleenkotoutumisen yhteydessä toimenpiteet, joilla edistetään pysyvää paluuta yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin mukaisesti, ja jäsenvaltion harkinnan mukaan rahakannustimet ja muut lyhyen aikavälin toimenpiteet, joilla aloitetaan palaajan uudelleenkotoutumisprosessi ja edistetään sitä koulutus- ja työllistymistuella; taloudellisen toiminnan käynnistämiseen myönnettävä tuki sekä paluun jälkeiset tuki- ja neuvontapalvelut; jäsenvaltioiden toimet, joilla tuetaan palaajien vastaanottamista heidän saapuessaan kolmanteen maahan.

6 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään 7 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä ’yhteisön toimet’, rahoittamiseen, jotka koskevat palauttamispolitiikkaa sekä 7 artiklassa tarkoitettuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, joilla erityisesti:

a) edistetään yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä;

b) tuetaan valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja palauttamispolitiikan laadun parantamiseksi;

c) tuetaan valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

d) tuetaan tutkimuksia sekä tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista näkökohdista, jotka liittyvät palauttamispolitiikkaan, myös huipputeknologian käyttöön; kannustetaan erityisesti tekemään enemmän aikaisempien ja nykyisten palautusohjelmien vaikutusta koskevaa vertailevaa tutkimusta;

e) tuetaan pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja tällä alalla;

f) tuetaan yhteisten tilastollisten välineiden, menetelmien ja indikaattoreiden kehittämistä ja soveltamista jäsenvaltioiden toimesta toiminnan kehittämisen mittaamiseksi palauttamisen alalla, erityisesti vapaaehtoisen paluun ja pakkoon perustuvan paluun mukaan eriteltyjen tilastotietojen levittämiseksi;

g) tuetaan palautuksen alaa ja saattajia koskevan yhteisen käsikirjan laatimista ja säännöllistä ajantasaistamista yhteistyössä viraston kanssa;

▼B

h) tarjotaan jäsenvaltioille tukipalveluja asianmukaisesti perustelluissa kiireellisiä toimia vaativissa hätätilanteissa.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

Kohderyhmät

1. Tässä päätöksessä tarkoitetut kohderyhmät ovat seuraavat:

a) kolmansien maiden kansalaiset, joiden pyyntöön saada kansainvälistä suojelua ei ole toistaiseksi annettu kielteistä päätöstä ja jotka saattavat päättää palaavansa vapaaehtoisesti edellyttäen, että he eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta eivätkä ole poistuneet jäsenvaltion alueelta;

b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka jossakin jäsenvaltiossa saavat kansainvälistä suojelua direktiivissä 2004/83/EY tarkoitetussa merkityksessä tai tilapäistä suojelua direktiivissä 2001/55/EY tarkoitetussa merkityksessä ja jotka päättävät palata vapaaehtoisesti edellyttäen, että he eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta eivätkä ole poistuneet jäsenvaltion alueelta;

c) kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltioon saapumisen ja/tai jäsenvaltiossa oleskelun ehtoja ja jotka jäsenvaltion alueelta poistumisvelvoitteen mukaisesti päättävät palata vapaaehtoisesti;

d) muut kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltioon saapumisen ja/tai jäsenvaltiossa oleskelun ehtoja.

2. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

8 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 19 artiklassa tarkoitetussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

▼B

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2008–2013), josta tehdään väliarviointi 22 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää painopisteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksen teko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

10 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 19 ja 21 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotisista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

11 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 6 artiklassa tarkoitettuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 16 artiklassa tarkoitettua teknistä apua.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota

a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 41 ja 42 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

12 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt tai työmarkkinaosapuolet.

▼B

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYS

13 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Rahoituspuitteet tämän päätöksen toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 200831 päivään joulukuuta 2013 ovat 676 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuosittaiset määrärahat rahoituskehyksen puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 14 artiklassa vahvistettujen perusteiden nojalla.

14 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuosittaisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

Tämä määrä on 500 000 euroa vuodessa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään vuosien 2008–2013 jäljellä olevalle osalle liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

a) 50 prosenttia suhteutettuna niiden kolmansien maiden kansalaisten määrään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä jäsenvaltion alueelle saapumisen ja siellä oleskelun edellytyksiä ja joista on annettu kansallisen ja/tai yhteisön lainsäädännön mukainen palauttamispäätös eli hallinnollinen tai oikeudellinen päätös tai toimi, jolla oleskelu todetaan laittomaksi ja asetetaan velvoite poistua maasta;

b) 50 prosenttia suhteutettuna niiden kolmansien maiden kansalaisten määrään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka ovat tosiasiallisesti poistuneet jäsenvaltion alueelta hallinnollisen tai oikeudellisen määräyksen nojalla, riippumatta siitä, onko maasta poistuminen tapahtunut vapaaehtoisesti vai pakkoon perustuen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin kolmansien maiden kansalaisiin eivät kuulu:

a) kolmansien maiden kansalaiset, joiden maahantulon jäsenvaltio on estänyt kauttakulkualueella;

▼B

b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka jäsenvaltio palauttaa toiseen jäsenvaltioon, erityisesti kun palautus tapahtuu niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 ([1]) nojalla.

4. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä komission (Eurostat) jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella vahvistamia lukuja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostat) kyseisiä tilastoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyyden tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

15 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

▼M1

4. Unionin rahoitusosuus 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Unionin rahoitusosuus voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 18 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.

Unionin rahoitusosuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

Unionin rahoitusosuutta voidaan korottaa 20 prosenttiyksikköä jäsenvaltion osalta edellyttäen, että se täyttää yhden seuraavista ehdoista toimittaessaan vuosittaisen ohjelman luonnoksen tämän päätöksen 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai vuosittaisen ohjelman tarkistetun luonnoksen komission päätöksen 2008/458/EY ([2]) 23 artiklan mukaisesti:

a) sen saataville on asetettu keskipitkän ajan rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ([3]) mukaisesti;

([1]) EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.
([2]) EUVL L 167, 27.6.2008, s. 135.
([3]) EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

▼M1

b) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 ([1]) mukaisesti tai euroalueen toiset jäsenvaltiot ovat asettaneet sen saataville rahoitustukea ennen 13 päivää toukokuuta 2010; tai

c) sen saataville on asetettu rahoitustukea Euroopan rahoitusvakausvälineen perustamisesta tehdyn hallitustenvälisen sopimuksen tai Euroopan vakausmekanismin perustamisesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittaisen ohjelmansa luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen mukana kirjallinen lausunto, jossa se vahvistaa täyttävänsä jonkin neljännen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista ehdoista.

Hankkeen yhteisrahoitusta voidaan jatkaa korotetulla tasolla riippumatta siitä, täyttyykö mikään neljännen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista ehdoista vielä kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanon aikana.

▼B

5. Jäljempänä IV luvussa säädetyn kansallisen ohjelmasuunnittelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

a) kyseisen jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;

b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;

c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;

d) kyseisen hankkeen ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.

6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi edellyttäen, että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

16 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.

2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:

a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

b) jäsenvaltioille, lopullisille tuensaajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;

c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

([1]) EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.

▼B

d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;

e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä;

f) jäsenvaltioiden 25 artiklan mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

17 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykyä.

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään:

a) vuosiksi 2007—2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa ja

b) vuosiksi 2011—2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU

18 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy jokaista monivuotista ohjelmaa varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon palauttamismenettelyjä koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä laitonta maahanmuuttoa koskevat yhteisön toimet ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen rahaston tavoitteiden osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joilla edistetään:

a) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joilla ei ole passia eikä muita henkilöllisyyspapereita;

b) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joihin ei sovelleta yhteisön takaisinottosopimuksia eikä kansallisia kahdenvälisiä takaisinottosopimuksia, jotta voidaan tehostaa valtion kansainvälisen oikeuden mukaista velvoitetta ottaa takaisin omat kansalaisensa;

c) kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden palauttamista tiettyyn kolmanteen maahan, kun nämä ovat tulleet kyseisestä maasta tai ovat oleskelleet siellä vailla kansalaisuutta;

▼B

d) sellaisten henkilöiden palauttamista, jotka eivät ole velvoitettuja poistumaan jäsenvaltioiden alueelta, kuten turvapaikanhakijat, joiden hakemukseen ei ole toistaiseksi vastattu kieltävästi, sekä henkilöt, jotka saavat kansainvälistä suojelua direktiivissä 2004/83/EY tarkoitetussa merkityksessä tai väliaikaista suojelua direktiivissä 2001/55/EY tarkoitetussa merkityksessä;

e) erityisen haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien paluuta.

Edellä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön painopisteet, joiden mukaan on edistettävä tietoisuutta yhteisistä normeista koko Euroopan unionin alueella ja kyseisten normien sisällyttämistä päivittäisiin palauttamisen hallinnointiprosesseihin jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskuudessa.

3. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.

4. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Kun strategiset suuntaviivat on hyväksytty, ne lisätään tähän päätökseen liitteenä.

19 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii 18 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka koostuu seuraavista osista:

a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta seuraavien osalta: yhdenmukainen palauttamismenettelyjen hallinnointi, yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytänteet sekä eritellyt tiedot vapaaehtoisesta ja pakkoon perustuvasta paluusta, sikäli kun ne ovat saatavissa; uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa edellä mainituissa asioissa;

b) analyysi jäsenvaltion soveltamista vaatimuksista seuraavilla osa-alueilla: yhteistyö kolmansien maiden konsuli- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytänteet, uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa edellä mainituissa asioissa; lisäksi on ilmoitettava operatiiviset tavoitteet, joilla kyseiset vaatimukset on tarkoitus täyttää monivuotisen ohjelmakauden aikana;

c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;

d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;

▼B

e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;

f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 12 artiklassa säädetyn kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;

g) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

h) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

a) monivuotisen ohjelman luonnoksen johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 18 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

b) monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;

c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

d) monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että monivuotisen ohjelman luonnos ei ole strategisten suuntaviivojen ja/tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää asianomaista jäsenvaltiota antamaan tarvittavat lisätiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

▼B

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistamisen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

21 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymä monivuotinen ohjelma pannaan täytäntöön vuosittaisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 14 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;

b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;

c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 17 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luonnos vuoden 2008 ohjelmiksi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008.

5. Komissio tutkii jäsenvaltion luonnoksen vuosittaiseksi ohjelmaksi ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettyjen määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa kyseisen luonnoksen virallisesta toimittamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä luonnoksen. Jos vuosittaisen ohjelman luonnos ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon asianmukaisesti perustellut hätätilanteet, joita ei ennakoitu vuosittaista ohjelmaa hyväksyttäessä ja jotka edellyttävät kiireellisiä toimia, jäsenvaltio voi tarkistaa enintään 10:tä prosenttia rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta vuosittaisessa ohjelmassa lueteltujen eri toimien kesken tai myöntää enintään 10 prosenttia rahoitusjakaumasta muihin tämän päätöksen mukaisiin toimiin. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tarkistetusta vuosittaisesta ohjelmasta.

▼B

22 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarvioinnin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosia 2011–2013 koskevat tarkistetut strategiset suuntaviivat.

2. Jos tarkistetut strategiset suuntaviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 19 artiklassa olevia, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistetut strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen sisällä;

b) tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

c) riittävät resurssit kullekin elimelle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

d) menettelyt vuosittaisten ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;

e) sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja tilinpäätösraportointia varten;

f) raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;

g) suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;

h) järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

i) järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;

▼B

j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisten ohjelmiensa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:

a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö, jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelman ja vuosittaisten ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;

b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoitukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;

c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallinen toimivuus;

d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

d) sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;

e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys.

▼B

2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti vuosien 2008–2013 ajan.

3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilöstöä erityisesti, jotta V—IX lukua sovelletaan asianmukaisesti.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä

a) kumppanien kuuleminen 12 artiklan mukaisesti;

b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 19 ja 21 artiklassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

c) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;

d) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 15 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;

e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaajille;

f) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaankuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;

g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

h) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisten ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

i) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;

j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut rahastoa koskevat arvioinnit tehdään 50 artiklan 2 kohdassa säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

▼B

l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;

m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

n) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;

q) sen varmistaminen, että lopulliset tuensaajat panevat 33 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut suuntaviivat täytäntöön.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

29 artikla

Todentamisviranomainen

1. Todentamisviranomainen

a) todentaa, että:

i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

▼B

c) ottaa todentamisessa huomioon tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;

e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;

f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta edellyttäen, että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen:

a) varmistaa, että tarkastukset tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;

b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10: tä prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian varmistaen, että tärkeimmät yhteisrahoituksen saajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 573/2007/EY, N:o 574/2007/EY ja 2007/.../EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää

a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaiseen ohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

▼B

c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen sääntöjenmukaisuus.

4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastussuositukset.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta, edellyttäen että 24 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, havaittava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Kun lopulliselle tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, asianomaisen jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on perustettu 24–30 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatiorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 50 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta vuosilta 2008–2010.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.

6. Komissio vahvistaa suuntaviivat varmistaakseen tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

▼B

Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tietojen perusteella tyydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus — menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Säännöt, joita sovelletaan 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

36 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 19 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 21 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 27 artiklan 1 kohdan n alakohdassa

▼B

tarkoitetut maksupyynnöt sekä 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 51 artiklassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 21 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

39 artikla

Maksut — ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

▼B

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuusajan päättymisestä:

a) todennettu menoilmoitus, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti, ja loppumaksupyyntö tai maksuilmoitus;

b) 51 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;

c) 30 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyyden arviointilausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltio toimittaa näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

▼B

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitetun valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on pidätettävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos:

a) kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa,

b) mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

42 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun:

a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä, tai

b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu, tai

▼B

c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksut annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vuosittaista ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten valtiontukisääntöjen soveltamista.

Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin.

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on 51 artiklassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisut peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;

c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomainen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on,

▼B

että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 44 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 50 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

▼B

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti seurantakertomuksia ja loppukertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien täytäntöönpanosta;

b) arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2008–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

a) kertomuksen siitä, miten 15 artiklassa asetettuja ehtoja on sovellettu varojen vuosittaiseen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken, sekä ehdotukset tarpeellisiksi katsotuista muutoksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010;

b) välikertomuksen saaduista tuloksista ja rahaston täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotuksen rahaston kehittämiseksi tulevaisuudessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010;

c) jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 vuosilta 2008–2010 ja 31 päivänä joulukuuta 2015 vuosilta 2011–2013.

51 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) vuosittaisen ohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;

b) monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

▼B

c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:

i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,

ii) tiivistelmä mahdollisista huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet,

iii) teknisen avun käyttö;

d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos siihen sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksellä N:o 574/2007/EY perustettu yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 artiklan b alakohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kuudeksi viikoksi.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼B

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008, lukuun ottamatta 14, 18, 19, 21, 22 ja 25 artiklaa, 31 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklaa, 35 artiklan 4 kohtaa ja 52 artiklaa, joita sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2007.

55 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.